

fulde medborgerlige Rettigheder“, og i December forrige Aar udtalte Kommissionen for den finske Repræsentationsreform sig for, at „Landdagen skal træde sammen hvert Aar, at Landdagsmændene vælges for tre Aar. og at Kvinder faar baade Valgret og Valgbarhed“.

I den enestaaende finske Frigørelseskamp og Sejr, som Alverdens frihedsbejstrede Mænd og Kvinder med bævende Undren og Fryd er Vidne til, er Kvinderne ikke bleven glemt.

Ruslands Kvinder — mangen russisk Kvinde har jo staaet ved Mandens Side i de forreste Rækker, baade nu i de sidste Rædslernes Dage og i de mange forudgaaende Trængselsaar, hvor Oplysningens og Frihedens Sød blev saaet i en tilsyneladende stenet og ufrugtbar Jord, og den russiske Revolution har da ogsaa overalt fordret lige Ret for Mand og Kvinde til alle borgerlige og politiske Rettigheder og Pligter.

Og *Englands Kvinder* — ikke synes de mistrøstige, og ikke heller synes deres Krav at skulle løbe ud i Sandet. Med stor Alvor og Iver har de deltaget i den sidste Valgkampagne, der førte til et saa betydningsfuldt Resultat for det engelske Folk, og deres Indflydelse har efter engelske Blade at dømme ikke været ringe. Sidste Hæfte af „Review of Reviews“ udtaler, at Regeringen ikke kan undgaa at tage Spørgsmaalet om Kvindens Stemmeret op, og at jo før det tages op og bringes til en Afgørelse jo bedre. — — Tiden til at spørge hermed er forbi — — saavel Campbell-Bannerman som Balfour har givet dette Krav deres Tilslutning og mere end 350 liberale Kandidater har lovet at støtte det — — det er Nonsens at paastaa, at Kvinder ikke er modne til at faa politiske Rettigheder, da de med saa stor Dygtighed deltager i det politiske Liv etc. etc.

Rundt omkring i de os nærmest liggende Lande og de os mest beslægtede Folk er det som Helhed ikke Mistrøstighed der spores iblandt Kvinderne, men tværtimod nye Forhaabninger og deraf følgende ny Iver og nye Bestræbelser.

Med England, Norge, Finland og maaske Rusland for Øje tør man vel ogsaa tro, at den praktiske Gennemførelse af Kvindens Stemmeret nærmer sig stærkt.

Om end nogle af Frisindets og Fremskridtets Talsmænd kun paa Skrømt følger Frisindets og Fremskridtets Fane og nøjes med at have Retfærdighedens Krav som en Pynt paa deres Programmer og som en nyttig Frase paa Valgtribunen og en brugbar Stige for de-

res egen Forfængelighed og Ærgerrighed saa er dog *Kvindesagen uopløselig knyttet til Frisindets og Fremskridtets Sag*, og om end det vilde være meningsløst og virkningsløst, om Kvinderne nu tog politisk Parti, saa ser vi dog uvilkaarlig med mest Haab hen til de radikale politiske Partier for Opfyldelsen af vort Krav om kommunal og politisk Ligestilling med Mænd.

Ve dem, der svigter os; thi derved svigter de sig selv.

Vor Dag kommer — før eller senere.

Vor Dag kommer — ikke fordi vi taler eller skriver eller kræver eller græder eller truer, men fordi vi handler.

Indefra kommer den!

Retvendt?

Frk. Luplau har kaldt Aarhus, Middelfart og Svendborg Kredsene D. Kv. Sf.s mest retvendte Børn. Jeg forstaar jo nok, at dermed menes, at i de Kredse er Kvindesagsinteressen størst. Dette skal jeg ikke udtale mig om, da jeg ikke kender Forholdene i de 3 Kredse. Men jeg synes rigtignok, at alle vi andre Kredse bestemt maa hævde, at i dette Tilfælde er det os, som er retvendt. Er man en Kreds under Dansk Kvindesamfund, saa bliver man indenfor sin Organisations Rækker og træder ikke ud af Geledet for at traske med en anden Organisation, selv om den arbejder for det samme; det ligner ikke noget og ser ikke godt ud. Jeg ved jo nok, at dette med de 3 Kredse i Valgretsforbundet ikke er noget nyt, og at D. Kv. Sf. derigenem bøder for en gammel Fejl; men de 3 Kredse burde, den Gang da D. Kv. Sf. dannede sit eget Valgretsudvalg, have haft saa megen Takt i Livet, at de var gaaet til samme Side som vi andre. Endnu synes jeg, at de bør gøre op med sig selv, om de ikke burde gaa sammen med os andre i D. Kv. Sf.s Valgretsudvalg. Der er dog ingen Grund til at svigte D. Kv. Sf. Valgretsforbundet og D. Kv. Sf. kan jo saa godt arbejde i Fællesskab; og gid de altid maa gaa enige Side om Side. Eller hvis de vil arbejde hver for sig, hvad gør saa det? Angreb fra forskellige Sider er maaske ikke det mindst virkningsfulde. Men Orden bør der være i Tingene; som det nu er, ser det løjerligt ud.

M. Wolf,
Lemvig.